

การศึกษากระบวนการเรียนรู้แบบโครงการเรื่องความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 *

The Study Of The Process Of Project-Based Learning Approach On Life Safety Of Eighth Grade Students

ประกายมาศ บุญสมปอง (Prakaymas boonsompong)**

สุเทพ อ่วมเจริญ (Sutep Uamcharoen)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการเรียนรู้ เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) ศึกษากระบวนการทำโครงการ เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง(Experimental Research)แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและสอบหลัง (The One Group Pretest-Posttest Design) โดย กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านไทรทอง จำนวน 32 คน ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้สาระสุขศึกษาและ พลศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต 2) แบบประเมินกระบวนการทำโครงการ 3) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงการการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

This article is part of the thesis for Master of Education Program in Curriculum and Supervision Department of Curriculum and Instruction Graduate School, Silpakorn University

** นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร E-Mail :boonsompong_14@hotmail.com

Graduate students Master of Education Program in Curriculum and Supervision Department of Curriculum and Instruction Graduate School, Silpakorn University E-Mail boonsompong_14@hotmail.com

*** รศ.ดร.สุเทพ อ่วมเจริญ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และมี ศ.พิเศษ ดร.กาญจนา คุณารักษ์ และ รศ. ดร.คณิต เขียววิชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ASST.PROF.SUTEP UAMCHAROEN, Ph.D. ADVISORS. And Ed.D.,PROF.KANCHANA KUNARAK,M.Sc.,AND ASSOC.PROF.KANIT KHEOVICHAI, Ph.D. Co. ADVISORS.

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการเรียนรู้ เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิต หลังเรียน ($\bar{X}=15.31$, S.D.=1.38)สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}=12.03$, S.D.=1.51)อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการศึกษากระบวนการทำโครงการ เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าความสามารถในการทำโครงการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X}) =2.44, S.D.=0.04)

3. ผลการศึกษาคำคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการทำโครงการ พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการทำโครงการ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด (\bar{X}) =4.31, S.D.=0.11)

คำสำคัญ : การศึกษาการเรียนรู้แบบโครงการ สุขศึกษาและพลศึกษา

Abstract

The objectives of the research were 1) to study learning achievement in the topic of life safety of Mathayomsuksa II students; 2) to study the process of doing project works in the topic of life safety of Mathayomsuksa II students; and 3) to study the opinions of Mathayomsuksa II students toward the Project-based learning. This study was an experimental research with One-group pretest-posttest design. The sample consisted of 32 Mathayomsuksa II students from Bansaitong School in the second semester of academic year 2014 using cluster sampling technique. The research instruments used for this study were: 1) lesson plans in Health Education and Physical Education subjects in the topic of life safety; 2) process of doing project works evaluation form; 3) learning achievement test in the topic of life safety; and 4) students' opinions questionnaires toward the Project-based learning. The mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.) and t-test independent were used to analyze the data.

The research findings were as follows:

1. The learning achievement scores in post-test ($\bar{X} = 15.31$, S.D. = 1.38) in the topic of life safety of Mathayomsuksa II students were significantly higher than pre-test scores ($\bar{X} = 12.03$, S.D. = 1.51) at .05 level.

2. The process of doing project works in the topic of life safety of Mathayomsuksa II students indicated that students' overall abilities in doing project works were at moderate level ($\bar{X} = 2.44$, S.D. = 0.04).

3. The opinions of Mathayomsuksa II students toward the Project-based learning were at strongly agree level.

Keywords: Project-based learning / Health Education and Physical Education

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และเศรษฐกิจ การติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วและไร้ซึ่งข้อขีดจำกัด ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยเป็นอย่างมาก ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้เกิดการเชื่อมโยงทั่วโลก ก่อให้เกิด การแข่งขัน ร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชากร รวมทั้งสุขภาพ การดำเนินชีวิตของประชาชนซึ่งยุ่งยากการต่อสู้ดิ้นรนแข่งขันกันในสังคมและเศรษฐกิจค่อนข้างสูง ทำให้ประชาชนเกิดพฤติกรรมต่างๆ ที่ก่อให้เกิดเจ็บป่วยด้วยอุบัติเหตุและโรคที่เกิดจากปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม เช่น พฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชนในเรื่องของการมั่วสุมอบายมุขสิ่งเสพติด การทะเลาะวิวาท เล่นการพนัน แข่งขันจักรยานยนต์บนท้องถนน โรคเครียด โรคที่เกิดจากการขาดการออกกำลังกายมากขึ้นกว่าในอดีต และมีแนวโน้มจะรุนแรงมากยิ่งขึ้น หากประชาชน ในประเทศยังไม่ได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง และยังขาดทักษะการใช้ชีวิตอย่างรอบครอบและยังคงไม่เข้าใจถึงสิ่งที่เปลี่ยนแปลง วิชาสุขภาพศึกษาและพลศึกษาจึงเป็นสาระการเรียนรู้ที่สำคัญในการพัฒนาประชากร โดยมุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ การป้องกัน ส่งเสริม พัฒนา และบริหารการจัดชีวิตเพื่อดำรงสุขภาพที่ดี อันเป็นรากฐานสำคัญยิ่งต่อการดำเนินชีวิตที่สมดุล ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของการมีสภาวะทางสุขภาพที่สมบูรณ์ วิชาสุขภาพศึกษาและพลศึกษา เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนโดยตรง ซึ่งครอบคลุมเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและสุขภาพที่เป็นพื้นฐานจำเป็นต่อชีวิตความเป็นอยู่ของนักเรียนแต่ละคน โดยเน้นการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านทักษะชีวิต ความรู้ความเข้าใจ ความสามารถในการลดพฤติกรรมเสี่ยง ความสามารถทางสติปัญญาที่ทุกคนจำเป็นต้องใช้ในการเผชิญสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน รู้จักตนเอง เข้าใจตนเองและเห็นคุณค่าของตนเอง การรู้จักคิดอย่างมีวิจารณญาณและ คิดสร้างสรรค์ การรู้จักคิดตัดสินใจ มีทักษะที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและสุขภาพที่จำเป็นที่นักเรียนต้องเรียนรู้ด้าน การสร้างเจตคติและค่านิยมที่ดี คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ เช่น ความรับผิดชอบความมีวินัยในตนเอง การเคารพในสิทธิของผู้อื่น และกฎกติกาของสังคม เป็นต้น รวมถึงมีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆอย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อ

ต่อตนเองและผู้อื่น(กระทรวงศึกษาธิการ 2551:4) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมนักเรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยีสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่สำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน ให้นักเรียนมีคุณภาพตามที่หลักสูตรกำหนด และเพื่อให้การจัดการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการพัฒนาผู้เรียน ครูผู้สอนจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการ แนวคิด และจุดเน้นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การจัดการเรียนการสอนจึงเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีที่สามารถช่วยเสริมสร้างทักษะชีวิตอย่างเป็นระบบของนักเรียน ในเรื่องของสุขภาพซึ่งเป็นพื้นฐานจำเป็นต่อการดำรงชีวิต นักเรียนมีความรู้ด้านสุขภาพ มีเจตคติ ค่านิยมที่ดี อีกทั้งในการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา นักเรียนจะได้รับการกระตุ้นและแรงจูงใจในการกำหนดเป้าหมายที่เป็นจริง เห็นคุณค่าในการพัฒนารูปแบบตามวิถีสุขภาพที่ดี พัฒนาการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม รู้จักความรับผิดชอบและสัมพันธ์ภาพที่ดี กับคนอื่นทั้งในโรงเรียน บ้าน และชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ ตลอดจนชุมชนอื่นๆที่แตกต่างกันออกไปได้เรียนรู้ถึงวิถีชีวิตความแตกต่างการยอมรับความแตกต่าง การพัฒนาความสามารถ กล้าเผชิญกับปัญหาที่ท้าทาย ความเครียด ความกดดัน ความขัดแย้ง และการสร้างเสริมสุขภาพ ในเนื้อหาเรื่องความปลอดภัยในชีวิต นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิตซึ่งนักเรียนจะมีความรู้ ความเข้าใจในลักษณะอาการของผู้ติดสารเสพติดและการป้องกัน หลีกเลี่ยงการติดสารเสพติดหรือนำไปสู่อันตราย ความสัมพันธ์ของการใช้สารเสพติดกับการเกิดโรคและอุบัติเหตุทักษะที่ใช้ในการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติด การช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ติดสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนานักเรียน โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2545 ระบุไว้ว่าจะมุ่งเน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ควบคู่คุณธรรม มีจริยธรรมและ วัฒนธรรมในการดำเนินชีวิตเพื่อสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งในมาตรา 22 และ 23 ยังได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับนักเรียน ในการจัดการศึกษาที่ต้องคำนึงคุณภาพทั้งด้านความรู้ กระบวนการเรียนรู้ และการเชื่อมโยงความรู้ที่นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เกิดทักษะการคิด การลงมือปฏิบัติจริง เป็นการส่งเสริมทักษะการคิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็นได้อย่างฉลาดตามสนใจ ความถนัดและความสามารถของนักเรียน ซึ่งมีความสอดคล้องกับ การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ครูผู้สอนจึงต้องจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้โดยมีรูปแบบการเรียนการสอนหลายอย่างที่

สนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น การสาธิต การใช้เพลง เกม บทบาทสมมุติการแสดงละคร สถานการณ์จำลอง การทดลอง ศูนย์การเรียน บทเรียนโปรแกรม บทเรียนสำเร็จรูป การอภิปรายกลุ่ม การศึกษาแหล่งเรียนรู้ เป็นต้น ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องอาศัยหลักการรูปแบบการจัดการเรียนการสอน วิธีการ และเทคนิคการสอนที่หลากหลายเข้าไปช่วยเพื่อพัฒนานักเรียนดังได้กล่าวมาข้างต้น และปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนที่สนองการเรียนรู้ต่อนักเรียนเป็นสำคัญ คือกิจกรรมโครงงานซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งที่เน้นให้นักเรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง นักเรียนเป็นผู้ค้นพบความรู้ นักเรียน มีอิสรภาพ มีการพัฒนาการเรียนรู้แบบองค์รวมด้วยวิธีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นขั้นตอน มีระบบกระบวนการทำงานที่ชัดเจน อีกทั้งเป็นการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ความคิดที่หลากหลาย เพื่อสร้างความตระหนักในเนื้อหาที่เรียนรู้ ก่อให้เกิดปัญญาในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถคิดวิเคราะห์ได้อย่างมีเหตุผล มีกระบวนการทำงานที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ ให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จูไรร์ตัน ปิงผลพล (2555:64) การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นการจัดการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามความถนัด ตามความสนใจ เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ วิธีการ และผลงานโดยใช้กระบวนการวิธีการที่ศึกษาอย่างมีระบบเป็นขั้นตอน มีการวางแผนการศึกษาย่างละเอียดและปฏิบัติตามแผนที่วางไว้จนได้ข้อสรุปหรือผลสรุปที่เป็นคำตอบในเรื่องนั้นๆ

จากการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เรื่องโครงงานและเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยต้องการที่จะจัดกิจกรรมการสอนสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งมีเนื้อหาที่หลากหลาย และใช้เวลาเพียงเล็กน้อยในชั้นเรียนไม่สามารถสอนได้อย่างครอบคลุม ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนนอกจากกิจกรรมที่เรียนในห้องเรียนและกิจกรรมการฝึกปฏิบัติแล้ว ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาสิ่งที่ตนเองต้องการและสนใจ โดยการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบโครงงาน เพิ่มเข้าไปในเนื้อหาสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนจึงพบว่าผลการเรียนในการเรียนรู้ เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำอีกทั้งปัจจัยด้านสื่อการสอนที่ไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนสอน ตลอดจนตัวนักเรียนขาดทักษะการคิด การทำงานอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งการเรียนรู้แบบโครงงานที่มีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการค้นพบเป็นทฤษฎีหลักในการศึกษา และจัดการเรียนรู้ ที่สามารถช่วยสนองความต้องการความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพและมีความสุข อีกทั้งก่อให้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตลอดจนทำให้ผลการเรียนรู้ทางการเรียนสูงขึ้น

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนในรายวิชาสุขศึกษา เล็งเห็นความสำคัญและสนใจที่จะศึกษาและพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง โครงงานสุขศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยนำเนื้อหา เรื่องความปลอดภัยในชีวิตมาประกอบในกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นให้ความสำคัญในการพัฒนา

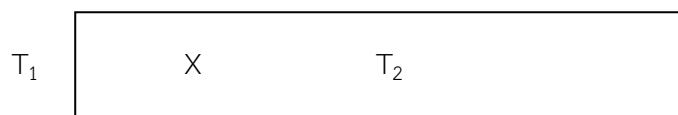
กระบวนการทำโครงการที่สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของนักเรียนและสอดคล้องกับการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาสู่อาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 อีกทั้งให้นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะด้านการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน และพัฒนาระบบความคิดในการคิดแก้ปัญหา วิธีการที่ศึกษาอย่างมีระบบ มีการวางแผนการศึกษาอย่างละเอียดและปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้จนได้ข้อสรุปหรือผลสรุปที่เป็นคำตอบที่ตนต้องการได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อศึกษากระบวนการทำโครงการ เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ

วิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยเชิงทดลองขั้นพื้นฐาน (Pre- Experimental Design) แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนสอบหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์ , 2555 : 144) ดังนี้

- กำหนดให้
- T₁ คือ การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยการทำโครงการ
 - X คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยการทำโครงการ
 - T₂ คือ การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการทำโครงการ

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2/2557 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาจรเข้เผือก อำเภอด่านมะขามเตี้ย จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 3 โรงเรียน จำนวน 82 คน ได้แก่โรงเรียนบ้านไทรทอง จำนวน 32 คน โรงเรียนบ้านหนองหญ้าปล้อง จำนวน 22 คน และโรงเรียนวัดจรเข้เผือก จำนวน 28 คน นักเรียนทั้ง 3 โรงเรียนมีลักษณะใกล้เคียงกัน เนื่องจากอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน และมีบริบทต่างๆที่คล้ายคลึงกัน และมีปัญหาเรื่องของการขาดทักษะกระบวนการคิด

2. กลุ่มตัวอย่าง ครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งมาจากโรงเรียนบ้านไทรทอง มีนักเรียนจำนวน 32 คน ซึ่งได้มา การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรอิสระ(Independent Variable)ได้แก่

3.1.1 การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต

3.2 ตัวแปรตาม(Dependent Variable)ได้แก่

3.2.1 ผลการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิต

3.2.2 กระบวนการทำโครงงาน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต

3.2.3 ความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการทำโครงงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้สาระสุขศึกษาและพลศึกษาเรื่องความปลอดภัยในชีวิตชั้นมัธยมศึกษาปีที่2จำนวน 1 แผน 15 ชั่วโมง
2. แบบประเมินกระบวนการทำโครงงานของนักเรียน
3. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบปรนัยวัดความรู้ความเข้าใจ มีตัวเลือก 4 ตัวเลือก กำหนดการให้ค่าคะแนนโดยตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนนจำนวน 30 ข้อ รวม 30 คะแนน ได้มาจากการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5ระดับ ใช้สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากการจัดการเรียนรู้

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาผลการเรียนรู้ เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน พบว่า หลังเรียน($\bar{X}=15.31$, S.D.=1.38)สูงกว่าก่อนเรียน($\bar{X}=12.03$, S.D.=1.51) เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติทดสอบค่า(t-test) พบว่าผลการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้
2. ผลการศึกษากระบวนการทำโครงงาน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความสามารถในการทำโครงงานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระดับคะแนนโดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} =2.44$, S.D.=0.04)

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการทำโครงการ พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการทำโครงการ โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D.=0.11)

การอภิปรายผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง การศึกษากระบวนการเรียนรู้แบบโครงการ เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถนำมาสู่การอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า การศึกษาผลการเรียนรู้ เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ พบว่า ผลการเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยในชีวิตหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนน ผลการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบโครงการ ที่นักเรียนต้องศึกษาค้นคว้าข้อมูลอย่างจริงจัง เพื่อให้ได้รับข้อมูลอย่างถูกต้องชัดเจนที่สุด การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงของนักเรียนเป็นแนวทางการประเมินผล การปฏิบัติโครงการของนักเรียนจึงถือได้ว่าเป็นการประเมินตามสภาพจริง เป็นวิธีการค้นหาความสามารถและความก้าวหน้าในการ เรียนรู้ที่แท้จริงของนักเรียน การที่นักเรียนได้ออกสำรวจข้อมูลในการทำโครงการ ไม่ว่าจะเป็นการออกไปตามชุมชน สถานที่บำบัดรักษาผู้ป่วยที่ติดสารเสพติดที่อยู่ใกล้บ้าน การออกสำรวจและสัมภาษณ์พูดคุยกับผู้รู้ รวมถึงสถานที่บริการทางสุขภาพทางอินเทอร์เน็ต และการได้รับความรู้จากครูผู้สอนนั้นจึงทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จริงเมื่อนักเรียนสงสัยสิ่งใดและอยากได้คำตอบสิ่งนั้นก็ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการรวบรวมองค์ความรู้เพื่อให้ได้คำตอบที่ตนเองต้องการเพื่อนำไปสู่ผลงาน และความรู้ที่ยั่งยืนแก่ตัวของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ สุเทพ อ่วมเจริญ (2557: 950) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivist Methods : CLM) มีพื้นฐานแนวคิดที่ว่าผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดก็ต่อเมื่อได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง จะให้โอกาสผู้เรียนในการสร้างองค์ความรู้จากความรู้ที่มาก่อน เพื่อพัฒนาไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่และความเข้าใจจากประสบการณ์จริง การเรียนรู้จากวิธีการนี้ ผู้เรียนจะได้รับการส่งเสริมให้สำรวจถึงความเป็นไปได้ คิดวิธีแก้ปัญหา ทดสอบแนวคิดใหม่ๆ การร่วมมือกับผู้อื่น การคิดทบทวนปัญหา และท้ายที่สุดคือเสนอวิธีแก้ปัญหาที่ดีที่สุดที่ตนเองคิดค้นขึ้น การเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เชื่อว่าความรู้เป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละคนและสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ดวงพร แก่นพะเนาวิ (2552:98) ผลการเรียนรู้ด้วยโครงการ เรื่อง โรคและการป้องกัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า คะแนนจากการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน ผลงานนักเรียนและแบบทดสอบย่อยจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงการ เรื่องโรคและการป้องกัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยดีขึ้น แผนการจัดการเรียนรู้โดยกิจกรรมโครงการ เรื่อง โรคและการป้องกันกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ อศิภรณ์ อิทรมณี

(2549:40) ได้กล่าวไว้ว่าการสอนโดยใช้โครงงานพอสรุปได้คำจำกัดความการสอนได้เป็น 2 นัยคือ ความหมายตามนัยแรก: เป็นการจัดการเรียนการสอนเชิงปฏิรูปที่บ่งชี้ถึงกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ในการสะท้อนผลการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการแสวงหาคำตอบจากข้อสงสัยหรือ คำถามที่ ผู้เรียนอยากรู้ และสามารถกำหนดเป็นประเด็นปัญหาเพื่อให้นักเรียนขยายประสบการณ์ โดยใช้การเรียนรู้ สู่โครงงานด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์หรือการทำวิจัยเล็กๆได้ด้วยตนเอง ความหมายตามนัยที่สอง: เป็นการ จัดการเรียนการสอนเชิงปฏิรูปที่บ่งชี้ถึงกระบวนการสอนของครูในฐานะผู้อำนวยความสะดวกในการ จัดการเรียนรู้ที่สนองความสนใจของผู้เรียน รายบุคคลเป็นกลุ่มหรือ ทั้งชั้นเรียนโดยมุ่งที่จะจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิดในเรื่องหรือประเด็นที่สงสัย ที่เป็นความสนใจของผู้เรียนโดยครูได้นำข้อมูล พื้นฐานจากข้อสงสัยของผู้เรียนเหล่านั้นมาถ้อยแถลงเพื่อส่งเสริมให้นักเรียน เรียนรู้โดยจัดทำโครงงานได้ ซึ่งครูจะวางแผนการเรียนรู้ไว้ก่อนแล้วล่วงหน้าและให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้เชิงปฏิบัติที่ เชื่อมโยงหรือบูรณาการระหว่างความรู้หรือประสบการณ์เดิม กับความรู้หรือประสบการณ์ใหม่อย่างมี ระบบโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ศึกษาและ ลงมือปฏิบัติการเรียนรู้ด้วยตนเองในทุกขั้นตอน สอดคล้องกับแนวคิด ของ วรณีย์ไฉ หงส์ทอง (2551: 99)กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบโครงงาน มีจุดประสงค์เพื่อให้ นักเรียนได้ใช้ทักษะ ที่หลากหลายในการแสวงหาความรู้ ในการตอบสนองข้อสงสัยหรือความอยากรู้ของ ตนเอง สอดคล้องกับ ศิริราถ บัวคลี (2549 : 41)กล่าวไว้ว่า โครงงานเป็นการศึกษาที่เป็นการเชื่อมโยง หรือบูรณาการระหว่างความรู้ ทักษะ ประสบการณ์เดิมกับสิ่งใหม่โดยที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือก เรื่องที่ศึกษาที่อยู่ในสาระการเรียนรู้หรือนอกเหนือจากสาระการเรียนรู้ในบทเรียนมากำหนดเป็นหัวข้อ โครงงานสามารถศึกษาทั้งเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มได้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองทุกขั้นตอนอย่างลุ่ม ลึกด้วยการใช้วิธีการและแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย นำสิ่งที่ค้นพบไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. จากผลการวิจัย พบว่า ผลการศึกษากระบวนการทำโครงงาน เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าความสามารถในการทำโครงงานสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 2 ระดับคะแนนโดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกเป็นรายด้าน เรียงคะแนน เฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความสามารถด้านกระบวนการทำงาน ความสามารถด้านผลงานและการ นำเสนอ ความสามารถด้านการวางแผนการทำงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ กระบวนการทำงาน โดยศึกษาขั้นตอนของการทำโครงงานด้วยตนเอง นักเรียนจึงได้ร่วมมือกันปฏิบัติ และ ค้นพบด้วยตนเองซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของชาตรี เกิดธรรม(2547:5)พิมพันธ์ เดชะคุปต์(2551:27) สุชาติ วงษ์สุวรรณ(2542:6)และกรมวิชาการ(2550:5)ที่ว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นการ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดและลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง รู้จักการวางแผนการทำงาน การลงมือปฏิบัติได้ ตรวจสอบผลงานเพื่อปรับปรุงงานหรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติด้วยตนเอง สอดคล้องกับแนวคิด ของโรเจอร์(Rogers 1994,อ้างใน วัฒนา มัคคสมัน 2553:36)ที่กล่าวว่า เด็กจะสามารถพัฒนาศักยภาพ ของตนเองขึ้นมาได้เองจนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง เมื่อเด็กรู้จักตนเองและเชื่อมั่นในตนเองครูควร

เปิดโอกาสให้เด็กได้เลือกวิธีการเรียนเอง สอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา(2552:67) ที่กล่าวว่า การเรียนแบบโครงงานไม่ใช่การศึกษาค้นคว้าจัดทำรายงานเพียงอย่างเดียวต้องมีการสรุปผลอย่างชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งนภา สรรค์สวัสดิ์(2550:84)ที่ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการทำโครงงานเรื่องการดำรงชีวิตและครอบครัวในภาพรวมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าความสามารถในการสรุปผลการศึกษานักเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำสุด อาจเป็นเพราะศักยภาพของการคิดการสรุปเรียบเรียงข้อมูลและความรับผิดชอบในการส่งงานรายบุคคลไม่เท่ากัน ทำให้ผลงานกลุ่มไม่สมบูรณ์ เนื่องจากกระบวนการทำงานกลุ่มต้อง ชะงักงัน เพราะสมาชิกในกลุ่มส่งข้อมูลล่าช้าสอดคล้องกับแนวคิดของโรเจอร์(Rogers 1994,อ้างใน วัฒนา มัคคสมัน (2553:36)ที่กล่าวว่า เด็กจะสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองขึ้นมาได้เองจนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง เมื่อเด็กรู้จักตนเองและเชื่อมั่นในตนเอง ครูควรเปิดโอกาสให้เด็กได้เลือกวิธีการเรียนเองซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุไรรัตน์ ปึงผลพูล (2555:126) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ และทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ เรื่องการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบโครงงาน จากการสังเกตความสามารถในการทำโครงงานคณิตศาสตร์ของนักเรียน พบว่านักเรียนมีความสามารถค่อนข้างสูงซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความตั้งใจและความพยายามในการทำโครงงาน เห็นคุณค่าและความสำคัญของการทำโครงงานส่งผลให้ผลงานที่ออกมามีคุณภาพ

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการทำโครงงาน พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการทำโครงงาน โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยการทำโครงงานทำให้นักเรียนได้คิดค้นหาแนวทางในการเรียนรู้ที่หลากหลายจากการระดมความคิดร่วมกับเพื่อนเชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่มีประกอบกับได้ใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล มีอิสระในการคิด กระตุ้นการใช้จินตนาการในการหาวิธีการแก้ปัญหา เปิดโอกาสให้นักเรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง บรรยากาศในการจัดการเรียนรู้เป็นกันเอง นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น ฝึกการทำงานกลุ่ม ฝึกการแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เกิดเป็นทักษะกระบวนการที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังสามารถนำไปปรับใช้ในการแก้ปัญหาอื่นๆ ได้อีกด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไล เดชคุ้ม(2551)ที่มีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีแรงจูงใจ สนุกกับการแก้ปัญหาที่มีทักษะการจัดการรู้สึกลึกภาคภูมิใจเห็นประโยชน์และคุณค่าของการเรียน เกิดการพัฒนาการคิดระดับสูง มีความเชื่อมั่นในตนเอง และนับถือตนเองมากขึ้น สอดคล้องกับ รักรุ่ง พัฒนวิวัฒน์พร (2548:163)ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนโครงงานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบโครงงานอยู่ในระดับมาก ผลดังกล่าวเป็นเพราะผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระเรียนรู้ปฏิบัติตามกระบวนการของการทำโครงงานด้วยตนเองนักเรียนได้ฝึกการ

วางแผนแบ่งหน้าที่กันทำ ร่วมมือกันปฏิบัติงานตัดสินใจแก้ปัญหาาร่วมกัน ได้ฝึกกระบวนการคิดการวางแผนทำกิจกรรม วิธีการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นระบบทุกขั้นตอนเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมได้ฝึกคิดวิเคราะห์การวางแผนปฏิบัติงาน การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นและที่สำคัญนักเรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเองตามความสามารถ ตามความถนัด และความสนใจของตนเอง รวมถึงการได้ออกสำรวจและไปในแหล่งต่างๆที่สะท้อนกับเรื่องใกล้ตัวของนักเรียนทำให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนได้ง่ายขึ้นและเป็นที่น่าสนใจของนักเรียนมากกว่าการเรียนโดยๆทั่วไปที่ผู้สอนมักจะใช้การอ่านบทเรียนที่อยู่ในลักษณะของกระดาษเป็นหลักที่ขาดมิติของการเรียนรู้ ทำให้บรรยากาศในการเรียนน่าสนใจมากขึ้น นอกจากนั้นการเรียนแบบโครงงานสามารถทำให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ในลักษณะที่ร่วมมือกันเรียน การปฏิบัติงานที่เป็นกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธมน ชัชวาลกิจกุล (2555:78) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน โดยภาพรวม เห็นด้วยมาก นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมเห็นด้วยมากที่สุดในด้านความคิดเห็นต่อบรรยากาศในการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การศึกษากระบวนการเรียนรู้แบบโครงงานเรื่องความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ ดังนั้นสถานศึกษาควรสนับสนุนให้ครูนำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยโครงงานไปทดลองใช้กับเนื้อหาสาระในวิชาอื่นๆเพื่อพัฒนาผลการเรียนการเรียน และทักษะกระบวนการคิดของนักเรียน
2. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนด้านความรู้ในการทำโครงงานจากการจัดการเรียนรู้โดยโครงงานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนดังนั้นครูควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยโครงงานไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาให้สูงขึ้น
3. จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นด้านบรรยากาศจากการเรียนรู้ด้วยการทำโครงงานในระดับเห็นด้วยมากที่สุดแสดงให้เห็นว่าควรจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานมีอิสระในการเรียนรู้และได้เรียนรู้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียน เรื่อง การศึกษากระบวนการเรียนรู้แบบโครงงานเรื่องความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับวิธีการจัดการเรียนแบบอื่นๆ เช่น การใช้เทคนิคกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์หรือการเรียนรู้โดยร่วมมือกัน
2. ควรมีการวิจัย เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในรายวิชาพลศึกษาโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.(2551):หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช2551.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ.กรมวิชาการ.(2546).**การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา**

ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

จุไรรัตน์ ปิ่งพุดผล. (2555). “การพัฒนาผลการเรียนรู้และทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ เรื่องการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบโครงการน.”

วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ธมน ชัชวาลกิจกุล.(2555).”การพัฒนากิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัด

นครปฐม เพื่อพัฒนาทักษะทางการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนयोแซพ

อุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เบลลันกา เจมส์ และแบรนต์ รอน.(2554). **ทักษะแห่งอนาคตใหม่ : การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21.**

แปลโดย วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอธิปกรุงเทพฯ : โอเพ่นเวิลด์ส.

มาเรียม นิลพันธุ์. (2553).วิธีวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม.

ยุทธ ไถยวรรณ.(2544). “**เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาโครงการระดับมัธยมศึกษา.**

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ(ว.พ.)จำกัด.

รักรุ่ง พัฒนวิวัฒน์พร.(2548).”การพัฒนาทักษะการเขียนโครงการภาษาไทยตามสาระการเรียนรู้ เรื่องสวน

ส้มของลุงบุญ และเรื่องรวมพลังร่วมพัฒนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลยโสธร”

วิทยานิพนธ์ หลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

รุ่งนภา สรรค์สวัสดิ์ . (2550). “ การพัฒนาความสามารถในการทำโครง เรื่องดำรงชีวิตและครอบครัว

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบโครงการน” วิทยานิพนธ์

ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศิรินาถ บัวคลี่.(2549).“ การพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย โดยใช้การจัด

ประสบการณ์แบบโครงการ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ(ว.พ.). (2554).ชุดกิจกรรมพัฒนาการคิดสุขศึกษาและพลศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ(ว.พ.)จำกัด.

สุเทพ อ่วมเจริญ. (2557). “SU Model : การประยุกต์การจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้”

วารสารวิชาการ Veridean E-Journal 7, 3 (กันยายน-ธันวาคม): 945-960.

สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). “แนวทางการจัดการเรียนรู้”ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

วรรณวีไล หงส์ทอง.(2551).“การพัฒนาทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วีไล เดชคุ้ม. (2551). “ การศึกษาความสามารถในการเรียนรู้ด้วยการทำโครงการ โดยใช้แหล่งเรียนรู้ใน วัดโพธิ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภาษาต่างประเทศ

Department of Curriculum, Ministry of Education. (2008). The basic education core curriculum 2008. Bangkok: Agricultural cooperative printing demonstrations of Thai Ltd.

Saylor G. J., and Alexander,W.M. Planning Curriculum for School 3 th ed. New York : Holt : Rinehart and Winston,1974.

Taba, Hilda. Curriculum Development : Theory and Practice. New York : Harcourt,Brace and World Nic.1962.

Tyler, Ralph W. Basic Principle of Curriculum and Instruction. Chicago :University of Chicago Prese.1950

Maream Nillapun. (2553). **Research methods in education**. 4th edition. Nakhon Pathom: Silpakorn UniversitySanamchan campus.